

1570 metais per Velykas Verolio šv. Erazmo bažnyčioje Švenčiausiasis Sakramentas buvo išstatytas keturiasdešimties valandų adoracijai. Tuo metu Jį pirmiausiai įdėdavo į cilindro formos komuninę, o šią į didelę šv. Mišių taurę, uždengtą patena. Kūdikėlis Jėzus apsireiškė išstatytoje Ostijoje ir ten esantiems žmonėms išliejo daug malonių. Taurė, kurioje anuomet buvo išstatytas Švenčiausiasis Sakramentas, šiandien saugoma toje pačioje šv. Erazmo bažnyčioje ir liturgijoje naudojama kartą per metus – švenčiant trečiosios Velykų dienos šv. Mišias.

Senovinė graviūra, vaizduojanti stebuklą

Dokumentas, kuriame pateikti su priesaika pasirašyti mačiusiųjų stebuklą savo akimis liudijimai

IL 26 MARZO 1570 SOLENNITA DI PASQUA
L'OSTIA SACROSANTA
RACCHIUSA IN DUPLICE CUSTODIA ARGENTEA
RAVVOLTA IN DRAPPO SERICO LEGATO
PER VIVISSIMA LUCE DI STELLA RAGGIANTE
E SORREGGENTE IL SSMO SACRAMENTO
SI RESE VISIBILE AGLI ADORATORI
QUINDI SI CONVERTI IN VEZZOSO BAMBINO
ELEVANTESI SULLA SOMMITA DEL CALICE
TRA NUVOLETTA E SOVRUMANI SPLENDORI
IL DI SEGUENTE

Stebuklo atminimo lenta su aprašu

Verolio šv. Erazmo bažnyčia

Stebuklingoji taurė ir patena

Koplyčia, kurioje įvyko apsireiškimas

1570 metais, Velykų laikotarpiu, šv. Erazmo bažnyčioje konsekruota Ostija pagal tradicinius to meto papročius buvo įdėta į sidabrinę cilindro formos komuninę su atverčiamu dangteliu ir padėta į didelę šv. Mišių taurę, pridengtą patena, viską apgaubiant elegantišku šilko šydu. Dera patikslinti, kad XV – XVI amžiuje Švenčiausiojo Sakramento išstatymas monstrancijoje buvo menkai paplitęs, nors Kiolno susirinkimas (1452) tokią praktiką skatino.

Buvo įprasta, kad kiekviena civilinė draugija ar brolija prie Švenčiausiojo Sakramento pasikeisdamos budi po valandą. Taip suklaupė melstis Gailestingumo brolijos nariai, apsilvilę juodais sunkiais apsiaustais, juos po valandos

turėjo pakeisti Kristaus Kūno, o šiuos Švenčiausiosios Motinos brolijos žmonės.

Autentiškiausias dokumentas

apie šį Eucharistijos stebuklą – Kurijos pranešimas, surašytas iškart po įvykio, jis iki šiol saugomas šv. Erazmo bažnyčios archyve. Stebuklą nuodugniai atpasakojo kažkoks Giacomas Meloni, buvęs tarp pirmųjų liudytojų, viską mačiusių savo akimis: „Pakėlęs akis į taurę pamačiau vieną iš ryškiausių žvaigždžių, o virš jos Švenčiausiąjį Sakramentą tokio dydžio, kaip per šv. Mišias naudojama Ostija, žvaigždė buvo sujungta su Juo. <...> Aplink taurę pasirodė vaikeliai, garbinantys Švenčiausiąjį Sakramentą, panašūs į angeliukus. <...> Regėjimas baigėsi.“

Kasmet Velykų antradienį stebuklo atminimas pagerbiamas iškilminga ceremonija, kurioje dalyvauja vyskupas, šv. Mišių taurė, kurioje buvo išstatytas Švenčiausiasis Sakramentas, kartu su patena ir sidabrine komunine tebesaugoma tarp šventųjų relikvijų. Stebuklingoji Ostija buvo saugoma 112 metų, o paskui konsumuota. 1970 metais, minint 400-ąsias stebuklo metines, įvyko Verolio Frosinonės vyskupijos Trečiasis eucharistinis kongresas. Pirmaisiais mėnesių penktadieniais šv. Erazmo bažnyčioje vyksta Švenčiausiojo Sakramento adoracija, visos kitos Verolio bažnyčios tą dieną būna uždarytos.